

риградското тефтерхане, мѣстнитѣ доходи прибирали Юскюдарскитѣ вакуфи. До реформитѣ Елена, Лѣсковецъ и Плаково плащали само *жжитнина* и имали за туй особенъ ферманъ; това освобождение издѣйствиувалъ, казвать, прѣди 200 години нѣкой си попъ Петко съ прѣкоръ Шейтанъ (Диволь“, и до сега тукъ има колиби Шейтани) отъ една султанка; той се прѣдставилъ съ молба да се намалятъ данъцитѣ, като посочилъ главно на обстоятелството, че тукъ класовитѣ още въ августъ сѣ зелени. Кърджалиитѣ, които идѣли отъ Твърдица, изгорили Елена на 24 априлъ (Прав. кал.) 1800 г. Жителитѣ на врѣме се запазили и, между другото, закопали черковнитѣ сѣдове въ два гроба. На източната страна га града се показва *нале*, градище на високия върхъ направено срѣщу кърджалиитѣ, въ което всѣко сѣмейство имало своя стая; съборили го на 1836 г. за да не помѣстятъ въ него постояненъ турски гарнизонъ. Главниятъ водителъ срѣщу кърджалийскитѣ чети билъ попъ Стойко нареченъ „гяуръ-имамъ“